

тоя я възседна и здраво я задърпа за ушитѣ...

Азъ извадихъ книга и писалка и нарисовахъ всички тия смѣшни картини... Па почнахъ да подскачамъ отъ смѣхъ...

Дѣдо бѣ вече излѣзълъ отъ кладенеца окжпанъ като воденъ плѣхъ... Стрина Якимица плачеше и охкаше... А чичо Якимъ водѣше люта борба съ пьяната свиня...

— Всички плачатъ, само ти се смѣешъ, проклето момче, каза дѣдо... Па като ме хвана, че като ми опъна дирника; ехъ, па като взема една жилава пржчка... че бой, че бой!... Изприщиха ми се месата...

